

[Kirsten Jacobsen]

pct.'s reduktion af prisen, hvis man ville flyve med Maersk, og man ville altså kunne spare skatteyderne for 1 mio. kr. om året. Svaret har været nej. Man skal betale overprisen til Atlantic Airways, for ellers kan de ikke eksistere.

Det er nogle af disse begrundelser, som gør, at Fremskridtspartiet siger: Der er noget galt, og det skulle vi gerne have ryddet op i.

Vi får ryddet en flig, hver eneste gang der kommer et aktstykke, og vi vil ufortrødent fortsætte. Vi er overbevist om, at hvis de almindelige færinger, som skal døje med det her i deres hverdag, skal få en bedre hverdag, så er det nødvendigt, at vi ikke bliver ved med at smide penge op til de politikere, som på en uansvarlig måde har sørget for, at færingerne er endt i den situation, de er.

Vi synes også, at det var uanstændigt, da Folketinget indskrænkede demokratiet på Færøerne. Vi syntes, det var endnu mere uanstændigt, fordi det jo skete efter, at Folketinget var blevet forholdt oplysninger af indenrigsministeren. Indenrigsministeren undskyldte det ganske vist.

Men hvis ikke Fremskridtspartiet havde fået afbrudt tredjebehandlingen, så havde man end ikke fået dokumenterne oversendt. Deraf kunne man tydeligt se, at når det færøske Lagting vedtager noget, så skriver det færøske landsstyre det til Folketinget, det har lyst til. I den danske regering – hvad enten det er den ene eller den anden regering – holder man med landsstyret og ikke med parlamentet.

Da man har opdaget, at det er fejl, så spørger man landsstyret, som har løjet, i stedet for at spørge parlamentet, om de var enige i, at man ændrer på den vedtagelse.

Tænk engang, hvis det foregik mellem Folketinget og Europa-Parlamentet? Der ville blive et ramaskrig uden lige, og Rigsretten ville komme til at stå og hænge i flere dage.

Men sådan er det ikke på Færøerne. Det skal man være klar over. Og det er begrundelsen for, at Fremskridtspartiet ønsker disse sager debatteret i fuld offentlighed og ikke bare vedtaget bag Finansudvalgets lukkede døre.

Jeg anmoder medlemmerne om at læse de til betænkningen optrykte bilag.

Atli Dam (S):

Hr. formand! Jeg beklager at måtte tage noget af Folketingets dyrebare tid på denne den måske mest travle dag i året.

Men på grund af omstændighederne var det mig ikke beskåret at være her ved første behandling af dette forslag. Det kom nok så symptomatisk som en tyv om natten uden at have været anmeldt i forvejen.

Jeg havde undersøgt forholdene og mente, at jeg kunne tillade mig at være fraværende den dag.

Hvad selve forslaget angår, så er jeg naturligt enig med flertallet i, at denne tilbagetrækning skal afvises.

Men en af årsagerne til, at jeg tog ordet, er, at det undrer mig, at der er et mindretal bestående af De Konservative og Venstre, som ligesom begynder at fralægge sig ansvaret for den udvikling, hvoraf det, som sagen egentlig handler om, er en del.

For det er vel i og for sig en følgevirkning af det, vi foretog os i fællesskab den 6. oktober. Allerede dengang var det den danske regering, der satte hårdt mod hårdt og krævede, at flertallet i den såkaldte Finansieringsfond af 1992 var danske medlemmer, og som derfor har haft den afgørende indflydelse på, hvordan det videre forløb blev med den monopolisering, som mindretallet kritiserer.

Men jeg mener altså, at mindretallet i meget høj grad er ansvarligt for netop denne centralisme, denne centralisering, denne monopolisering, som nu finder sted, men jeg er enig med mindretallet i, at den er uheldig, og jeg tror også, at vi skal have den ændret, og jeg tror heller ikke på, at den nuværende regering ikke hen ad vejen vil være med til at foretage ændringer, der har saglig karakter, sådan som det fremføres her.

Jeg har spekuleret lidt på, hvad det er, der har ført til den voldsomme sprogbrug, som Fremskridtspartiet bruger i deres betænkning og i de taler, der blev holdt ved første behandling. Når man bliver lidt op i årene, bliver man måske lidt konservativ og begynder at beklage, at traditioner, der har været holdt i hævd, bortfalder, og det undrede mig, da jeg kom her, at man helt havde udryddet dette med »ærede medlem« osv., den urbane og værdige form, som forhandlingerne havde.

Men i dag har jeg noteret mig, at det er næsten ubegrænset, hvad man kan tillade sig at beskyldte andre for, politikere, eller hvem det nu måtte være: Svindel, korrupsion og slendrian, økonomisk tagselvbutik osv. Det beklager